

Įrašykite V.Šekspyro sonetuose praleistas raides.

Aš sandraugai dv.....jų širdži..... nedr.....sčiau
Pakišti kojos. Kaip, sakyk,stengtų
Sudrumsti meilės švies..... i.....davystė?
Nežino meilė užtvar....., nei slenk.....čių!

O ne! Ji amžinasis šv.....turys,
Kur per didžiausi..... audr..... keli..... rodo.
Jinai – žvaig.....dė ir šviesulas, kuris
J.....reiviui naktį suvokim..... duoda.

Ji ne lėlė, kurią Laikai atėję.....
Kaip rožės spalv..... veiduose išblukins,
Ir nuo užgri.....vančių audr..... bei vėjų.....
Ji nenublykšta kaip raudonis lūp.....

O jeigu aš neties..... čia kalbėjau,
Tai nerašiau, ir niekas nem.....lėjo!

Dviej..... širdži..... ištikima draug.....stė
Joki..... nepaiso kli.....čių kelyje.
Juk meilė – dar ne meilė j.....gu ją
Sutriuškina klasta ar išdav.....stė.

Tikroji meilė - tai žvaig.....dė skaisti,
Kuri nè mir.....sniui nepal.....uja de.....ti
Ir dr.....sina j.....reivį g.....džią nakt.....,
Kai laiv..... svaiddo viesulai p.....kti.

Ne, meil..... ne pastumd.....lė Likimo;
Jai visag.....lis Laikas nebaisus,
Kur.....s naikina l.....pų radastus
Ir iš vis..... tą pači..... duokl..... ima.

Jei tau meluoja posmai ši..... eili....., -
Nebèr pasaul..... meilės! Aš t.....liu...

*

Geidaujam....., kad vaismedis kerot.....
Ir leist..... a..... žalas, ir viskas klot..... s dailiai, -
Tegu sau krinta žiedlap..... i nuo rožės.....,
Bet gliai jas atsimena su meile:

O tu, patsai save įsižiūrėj..... s,
Gražumui savo visk..... atiduodi,
Didž..... usią turt..... leisdamas ant vėjo,
Pats sau esi ir priešas neraliuotas.

Tu žemēs pap..... šalas vienad..... nis;
Pav..... saris, kur..... skelbi, neilgas,
Esi prad..... tas, nieko neprad..... jēs,
Gobš..... lis, išlaid..... tojas niek..... ngas.

Gail..... kis sau, tač..... u iš gelmenų
Išleisk daug ūgli....., atvaš..... liaun.....